

807. Áldd, lelkem, Istened

Vad Péter Zsigmond

1. Áldd, lelkem, Is - te - ned,
El - tör - li bű - nö - det,
Dí - csé - rd e szent ne - vet,
Meg - vált - ja é - le - ted,
Jó - sá - gát ha - nya - gul el ne fe - ledd!
Ir - gal - ma be - kö - toz min - den se - bet.

5
Oly nagy az ég ki - csi föld - dünk fe - lett,
man. Még na - gyobb Is - ten - ben a sze - re - tet.
+ Ped.

9
Nem bű - ne - ink sze - rint
Bánt most ve - lünk me - gint.
Jó - sá - ga i - ga - zabb hű - ség - re int.

2. Réti virág ma él, Fújja az őszi szél, Holnap már lekonyul, semmit sem ér.
Napjaink, mint a por, Szállnak, a szél sodor, Sok földi hatalom nincs már sehol.
Oly nagy az ég kicsi földünk felett, Még nagyobb Istenben a szeretet.
Porunkig lehajol, Az ítélet alól Felmentő kegyelem igéje szól.

3. Felséges Isten Ő, A fény és az erő. Életünk tavasza csak tőle jó.
Áldja őt szép zene, Angyalok éneke, Menny és föld öröme, dicsérete.
Oly nagy az ég kicsi földünk felett, Még nagyobb Istenben a szeretet.
Áldjuk hát mi is Őt! Tőle kapunk erőt, Szolgálni szerető színe előtt.

